

Sygn. akt: I C 151 /19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Rafał Kubicki
Protokolant:	sekr. sąd. Arletta Sokół

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2019 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z powództwa A. A. (1)

przeciwko K. A.

o zapłatę

I. oddala powództwo,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 5.417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

sędzia R. K.

Sygn. akt I C 151/19

UZASADNIENIE

A. A. (1) po dwukrotnym rozszerzeniu powództwa wniósł o zasądzenie od pozwanej K. A. kwoty 185.559,87 zł tytułem odszkodowania za to, że pozwana naraziła go na znaczne straty materialne, na co składają się (zgodnie z pismem procesowym powoda z 5 grudnia 2019 r.):

- a) poniesione przez powoda koszty sądowe i eksmisji – 61.659,87 zł.
- b) koszty leczenia pozwanej - 10.000 zł,
- c) należność z umowy ustnej dotyczącej spłaty mieszkania – 60.000 zł,
- d) równowartość brakujących rzeczy, nieotrzymanych w wyniku eksmisji - 21.000 zł,
- e) równowartość zniszczonych rzeczy w wyniku eksmisji - 8.500 zł,
- f) wynagrodzenie za „bezumowne” korzystanie z rzeczy powoda – 24.400 zł,

Na rozprawie w dniu 12.09.2019 r. (protokół k. 178) powód wyjaśnił, że wszystkie roszczenia w tej sprawie dotyczą szkody materialnej, a nie krzywdy (szkody niematerialnej).

W uzasadnieniu pozwu i ww. pisma procesowego powód wskazał, że przez pozwaną żyje w niedostatku i bez mieszkania. Twierdził, że między stronami (byłymi małżonkami) było porozumienie dotyczące spłaty mieszkania – bo gdyby go nie było, wystąpiłby do sądu już w okresie spłat (2004-2006) o zmianę orzeczeń sądowych zapadłych w sprawach:(...)(rozwód) i (...)(podział majątku) i nie byłoby eksmisji ani żadnej kolejnej sprawy sądowej i kosztów spraw, którymi powód jest obciążany bez swej winy. Pozwana zaprzecza temu porozumieniu, po rozwodzie podstępnie skłoniła powoda do niekorzystnego rozporządzenia majątkiem – zasobami pieniężnymi.

Pozwana K. A. wniosła o odrzucenie pozwu z powagi rzeczy osądzonej w części dotyczącej sumy pierwotnego żądania (169.968 zł) oraz o oddalenie powództwa w pozostałej części, ewentualnie o oddalenie powództwa w całości jako bezzasadnego, a także o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z udziałem powoda toczyło się i toczy bardzo wiele spraw sądowych, zarówno przed Sądem Rejonowym w O.(spis kilkudziesięciu spraw prowadzonych przez Wydział (...)na k. 96), jak i przed Sądem Okręgowym w O., z czego znaczna część to sprawy, w których powód pozwał K. A.. Odpisy orzeczeń zapadłych w sprawach, w których powód pozwał szereg innych jeszcze osób znajdują się na k. 36-51 (powództwa ujawnione w tej sprawie, z jednym wyjątkiem – omówionym niżej – oddalono).

(...) – sprawa o rozwód z powództwa K. A. przeciwko A. A. (1) – zakończona orzeczeniem rozwodu wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w O.z 11 lutego 1992 r. (odpis k. 53).

(...)- sprawa o podział majątku wspólnego A. A. (1)

i K. A. zakończona postanowieniem Sądu Rejonowego w O.z 19 listopada 2003 r., przyznającym K. A. prawo spółdzielcze lokatorskie do lokalu mieszkalnego z zasądzeniem od niej na rzecz A. A. (1) spłaty 49.561,10 zł w 3 równych rocznych ratach płatnych w latach 2004-2006, nakazaniem A. A. (1) opuszczenie i wydanie wnioskodawczyni lokalu mieszkalnego (odpis k. 54-59). W protokole rozprawy z 12 maja 2003 r. (odpis k. 89-90) strony zgodnie przyznały, że uczestnik dał na leczenie wnioskodawczyni kwotę 10.000 zł. W toku postępowania o podział majątku wspólnego Sąd rozliczył nakłady uczynione przez powoda z jego majątku odrębnego na majątek wspólny.

(...) – sprawa z powództwa K. A. o zapłatę i z powództwa wzajemnego A. A. (1), zakończona wyrokiem Sądu Rejonowego

w O. z 28 marca 2008 r. (odpis k. 124), zasądzającym na rzecz powódki głównej kwotę 1.200 zł i na rzecz powoda wzajemnego kwotę 27.700 zł z tytułu równowartości stałej zabudowy meblowej pozostawionej w mieszkaniu, natomiast powództwo A. A. (1) zostało oddalone w zakresie kwoty 10.000 zł dochodzonej jako zwrot pożyczki na leczenie.

(...)- powód pozwał K. A. o zapłatę kwoty 3.000 zł tytułem odszkodowania za zniszczone w wyniku eksmisji rzeczy, ponadto 21.000 zł tytułem brakujących ruchomości z garażu, a także kwoty 10.000 zł tytułem zwrotu przedmiotu odwołanej darowizny. Sąd Rejonowy w O.wyrokiem z 8 września 2011 r. oddalił powództwo. Apelacja została oddalona wyrokiem Sądu Okręgowego w O.- (...)(odpisy wyroków k. 269-278, akta sprawy (...)).

(...) - powód pozwał K. A. i J. B. o zapłatę sumy 45.000 zł, na którą składały się: kwota 10.000 zł tytułem zadośćuczynienia, a w pozostałej części koszty zniszczenia jego mienia, a także wynagrodzenie za korzystanie z jego rzeczy. Sąd Rejonowy w O.wyrokiem z 10 września 2012 r. odrzucił pozew co do kwoty 31.000 zł dochodzonej od K. A. (z tytułu zniszczenia mienia), a w pozostałej części oddalił powództwo. Apelacja została oddalona wyrokiem Sądu Okręgowego w O.- (...) z wyjątkiem rozstrzygnięcia o kosztach procesu, które zmieniono poprzez odstąpienie od obciążania tymi kosztami powoda (akta sprawy (...))

(...)- powód pozwał K. A. o zapłatę kwoty 60.000 zł tytułem dopłacenia mu różnicy z dzielonego majątku, a także kwoty 10.000 zł tytułem zwrotu pożyczki udzielonej pozwanej. Sąd Rejonowy w O.wyrokiem z 28 października 2014 r. oddalił powództwo. W wyniku apelacji powoda Sąd Okręgowy w O.wyrokiem z 9 lipca 2015 r. -(...)uchylił zaskarżony

wyrok w części dotyczącej kwoty 10.000 zł i w tym zakresie pozew odrzucił (wskazując w uzasadnieniu, że zachodzi powaga rzeczy osądzonej w sprawie (...)), a w pozostałym zakresie apelację oddalił (odpisy wyroków k. 279-289, akta sprawy (...)).

(...)- sprawa z powództwa A. A. (1) przeciwko K. A. zakończona wyrokiem Sądu Rejonowego w O.z 11 września 2014 r., oddalającym powództwo o odszkodowanie w kwocie 52.833 zł, na którą składają się: suma 28.233 zł – to koszty procesu zasądzone od niego na rzecz pozwanej w sprawach toczących się przed Sądem Rejonowym i przed Sądem Okręgowym w O.oraz koszty postępowania egzekucyjnego (...) a także suma 24.600 zł – wynagrodzenie za „bezumowne” korzystanie z rzeczy powoda od 1 grudnia 2003 do lutego 2014 r. Apelacja została oddalona wyrokiem Sądu Okręgowego w O. (...) z pełną aprobatą ustaleń i wniosków pierwszoinstancyjnych (odpis wyroku k. 268, akta sprawy (...)).

(...) - sprawa z powództwa A. A. (1) przeciwko K. A. i A. A. (2) o zapłatę zadośćuczynienia w kwocie 227.389 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, jaką powód miał ponieść wskutek oszukańczych działań i zaniechań pozwanych, prowadzących do tego, że powód nie mógł zaspokoić swoich potrzeb mieszkaniowych, zakończona wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z 5 kwietnia 2016 r. (odpis k. 171-175), z którego uzasadnienia wynika m.in., że powód nie udowodnił, by doszło zarówno do naruszenia jego dóbr osobistych, jak i do zawinienia po stronie pozwanej. Apelacja została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w B.(...) z pełną aprobatą ustaleń i wniosków pierwszoinstancyjnych (odpis wyroku k. 290-294).

(...) – sprawa z powództwa A. A. (1) przeciwko K. A. o zapłatę, zakończona postanowieniem Sądu Okręgowego w O.z 29 czerwca 2017 r. o odrzuceniu pozwu (odpis k. 171-175), z którego uzasadnienia wynika m.in., że w zakresie wszystkich składników roszczenia powoda zachodzi powaga rzeczy osądzonej: 40.000 zł to kwota – zdaniem powoda – przekazana synowi, 10.000 zł to kwota przekazana pozwanej, a 37.700 zł to część kwoty przeznaczonej – zdaniem powoda – przekazana przez niego na remont wspólnego mieszkania i jego wyposażenie. Sąd Okręgowy wskazał, że powód w sprawie (...)wytoczonej i prawomocnie rozstrzygniętej przez Sąd Okręgowy w O.oddalił żądanie w sprawie z powództwa powoda m.in. przeciwko pozwanej, która to sprawa toczyła się o kwotę 227.389 zł. Jak wynika z treści uzasadnienia w powołanej sprawie, przedmiotem żądania i rozpoznania przez Sąd było tam żądanie zasądzenia zadośćuczynienia od pozwanej przy czym podstawa faktyczna tegoż zadośćuczynienia była tożsama z powołaną w sprawie niniejszej. Podobnie rzecz się ma z kwotą 87.700 zł. Jak bowiem wynika z treści uzasadnienia w powołanej sprawie powód pozywając wspólnie pozwaną oraz A. A. (2) (nie rozdzielając kwotowo swego żądania na poszczególne wspólnie pozwane osoby i nie różnicując podstawy faktycznej wobec obojga pozwanych) jako alternatywną podstawę swego żądania wskazał pożyczkę udzieloną pozwanej i A. A. (2), gdzie mowa w uzasadnieniu o rozstrzygnięciu w tym zakresie. Jeśli zaś chodzi o nakłady na majątek wspólny w postaci mieszkania - sprawa podziałowa pomiędzy stronami została prawomocnie osądzona. Stosownie zaś do treści art. 618 § 2 zdanie pierwsze k.p.c, z chwilą wszczęcia postępowania o zniesienie współwłasności odrębne postępowanie w sprawach wymienionych w § 1 tego artykułu, a więc także w sprawach o prawo własności i wzajemne roszczenia z tytułu posiadania i odpowiednio współposiadania rzeczy a także co do nakładów jest niedopuszczalne. Stąd też, skoro bezspornie postępowanie działowe zostało już dawno prawomocnie zakończone, jego konsekwencje w zakresie rozstrzygnięć praworzeczowych jak i dotyczących wzajemnych z tego tytułu spłat oraz roszczeń związanych z posiadaniem rzeczy wspólnej, w tym poczynionych nakładów mogły być rozstrzygnięte wyłącznie w tymże postępowaniu, zaś wszczęte po jego zakończeniu podlegają odrzuceniu. Jeśli zaś chodzi o szeroko pojętą odpowiedzialność odszkodowawczą pozwanej związaną z nienależytym rozliczeniem się z mieszkania – ta okoliczność również była przedmiotem badania Sądu, co wynika z treści uzasadnienia w powołanej sprawie. Powyższe rozważania nie znajdują przy tym przy tym oparcia wyłącznie w uzasadnieniu, lecz również w treści zarządzeń wydanych w sprawie (...), a które to zostały wydrukowane z systemu SAWA. Tym samym nie zachodziła bezwzględna potrzeba pozyskania całych akt oraz akt do nich wtoku postępowania dołączonych.

(...) – powód pozwał K. A. o zapłatę kwoty 10.000 zł tytułem zwrotu pożyczki. Sąd Rejonowy w O.wyrokiem z 15 maja 2018 r. oddalił powództwo, ustalając, że kwota ta została przekazana przez powoda jako darowizna przeznaczona

na leczenie pozwanej. Apelacja została oddalona wyrokiem Sądu Okręgowego w O.(...) z pełną aprobatą ustaleń i wniosków pierwszoinstancyjnych (odpisy wyroków k. 23-35, akta sprawy(...)).

Sąd zważył co następuje:

Wystarczającym do rozstrzygnięcia było sięgnięcie po dowody w postaci zreferowanych wyżej orzeczeń sądowych zapadłych w sprawach pomiędzy tymi samymi stronami.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, ponieważ wszystkie roszczenia dochodzone w tej sprawie były przedmiotami wcześniejszych rozstrzygnięć. I tak, po kolei:

a) poniesione przez powoda koszty sądowe i eksmisji – 61.659,87 zł.

Były one bezskutecznie dochodzone przez powoda przeciwko pozwanej w sprawie (...), choć w mniejszym kwotowo zakresie (28.233 zł), co wynika z tego, że koszty te – zdaniem powoda – narosły w międzyczasie. Ponieważ powód nie wymienił w tej sprawie, z jakich konkretnie spraw dochodzi zwrotu kosztów, Sąd zdecydował się nie odrzucać pozwu z uwagi na powagę rzeczy osądzonej (nie można w pełni ustalić, jak koszty dochodzone w tych dwóch sprawach się ewentualnie pokrywają), lecz oddalić powództwo. Motywy oddalenia powództwa są podobne do tych, które zostały zawarte w uzasadnieniu wyroku Sądu odwoławczego w sprawie (...) Otóż rozstrzygnięcia o kosztach procesu oraz o kosztach egzekucji są w ramach określonych spraw definitywne po wyczerpaniu środków zaskarżenia i nie mogą być zmieniane w procesach o zapłatę.

b) koszty leczenia pozwanej - 10.000 zł.

Były one bezskutecznie dochodzone przez powoda przeciwko pozwanej w tej samej kwocie w sprawach:(...)(„zwrot odwołanej darowizny”), (...)(„zwrot pożyczki na leczenie”) i(...) („zwrot pożyczki”).

Ponieważ powód nazwał swoje roszczenie w tej sprawie nieco inaczej niż we wcześniejszych sprawach, Sąd zdecydował się nie odrzucać pozwu z uwagi na powagę rzeczy osądzonej, lecz oddalić powództwo. Nie zmienia to faktu, że podstawa faktyczna tych roszczeń jest identyczna – chodzi powodowi w każdym przypadku o zwrot kwot przekazanych pozwanej w związku z jej leczeniem. Sąd Okręgowy w O.w niniejszej sprawie jest związany prawomocnymi rozstrzygnięciami w ww. wcześniejszych sprawach, że żadna kwota z tego tytułu powodowi się nie należy. Orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy (art. 365 § 1 k.p.c.). Związanie to sprawia, że sąd prowadzący niniejszy proces nie powinien prowadzić postępowania dowodowego ani dokonywać ustaleń odmiennych od tych, które wynikają z wcześniej wydanego prawomocnego orzeczenia.

c) należność z umowy ustnej dotyczącej spłaty mieszkania – 60.000 zł.

Była ona bezskutecznie dochodzona przez powoda przeciwko pozwanej w tej samej kwocie w sprawie: (...) jako „dopłacenie mu różnicy z dzielonego majątku” i (...) jako „nienależyte rozliczenie się z mieszkania”.

Ponieważ powód nazwał swoje roszczenie w tej sprawie nieco inaczej niż we wcześniejszych sprawach, Sąd zdecydował się nie odrzucać pozwu z uwagi na powagę rzeczy osądzonej, lecz oddalić powództwo. Nie zmienia to faktu, że podstawa faktyczna tych roszczeń jest identyczna – chodzi powodowi o uzyskanie zapłaty z powołaniem się na ustne porozumienie, które w przekonaniu powoda zmieniło treść postanowienia działowego. Sąd Okręgowy w O.w niniejszej sprawie jest związany prawomocnymi rozstrzygnięciami w ww. wcześniejszych sprawach, że żadna kwota z tego tytułu powodowi się nie należy. Orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy (art. 365 § 1 k.p.c.). Związanie to sprawia, że sąd prowadzący niniejszy proces nie powinien prowadzić postępowania dowodowego ani dokonywać ustaleń odmiennych od tych, które wynikają z wcześniej wydanego prawomocnego orzeczenia.

d) równowartość brakujących rzeczy, nieotrzymanych w wyniku eksmisji - 21.000 zł.

Była ona bezskutecznie dochodzona przez powoda przeciwko pozwanej w tej samej kwocie w sprawie:(...)

Ponieważ powód nie wyszczególnia w tej sprawie, o jakie konkretnie rzeczy brakujące mu chodzi i z jakich pomieszczeń (w aktach pojawia się zarówno piwnica, jak i garaż), Sąd zdecydował się nie odrzucać pozwu z uwagi na powagę rzeczy osądzonej, lecz oddalić powództwo. Nie zmienia to faktu, że podstawa faktyczna tych roszczeń jest identyczna – chodzi powodowi o rzeczy niewydane mu przez pozwaną po jego eksmisji z lokalu. Sąd Okręgowy w O.w niniejszej sprawie jest związany prawomocnym rozstrzygnięciami w ww. wcześniejszej sprawie, że powód nie udowodnił, by po jego stronie powstała szkoda (strona 5. uzasadnienia wyroku II-instancyjnego), a w szczególności, że z dowodów nie wynikają ubytki w rzeczach powoda (strona 6.). Orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy (art. 365 § 1 k.p.c.). Związanie to sprawia, że sąd prowadzący niniejszy proces nie powinien prowadzić postępowania dowodowego ani dokonywać ustaleń odmiennych od tych, które wynikają z wcześniej wydanego prawomocnego orzeczenia.

e) równowartość zniszczonych rzeczy w wyniku eksmisji - 8.500 zł,

Była ona bezskutecznie dochodzona przez powoda przeciwko pozwanej w sprawie:
(...) lecz w niższej kwocie (3.000 zł).

Ponieważ powód dochodzi roszczenia w tej sprawie w wyższej kwocie, Sąd zdecydował się nie odrzucać pozwu z uwagi na powagę rzeczy osądzonej, lecz oddalić powództwo. Nie zmienia to faktu, że podstawa faktyczna tych roszczeń jest identyczna – chodzi powodowi o rzeczy zniszczone z winy pozwanej po jego eksmisji z lokalu. Sąd Okręgowy w O.w niniejszej sprawie jest związany prawomocnym rozstrzygnięciami w ww. wcześniejszej sprawie, że powód nie udowodnił, by po jego stronie powstała szkoda (strona 5. uzasadnienia wyroku II-instancyjnego), a w szczególności, że z dowodów nie wynikają ubytki w rzeczach powoda (strona 6.). Orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy (art. 365 § 1 k.p.c.). Związanie to sprawia, że sąd prowadzący niniejszy proces nie powinien prowadzić postępowania dowodowego ani dokonywać ustaleń odmiennych od tych, które wynikają z wcześniej wydanego prawomocnego orzeczenia.

f) wynagrodzenie za „bezumowne” korzystanie z rzeczy powoda – 24.400 zł,

Była ona bezskutecznie dochodzona przez powoda przeciwko pozwanej w sprawie:
(...), lecz w wyższej kwocie (24.600 zł).

Ponieważ powód dochodzi roszczenia w tej sprawie w niższej kwocie, a nie wiadomo, czy i jak zakres rzeczy się pokrywa, Sąd zdecydował się nie odrzucać pozwu z uwagi na powagę rzeczy osądzonej, lecz oddalić powództwo. Nie zmienia to faktu, że podstawa faktyczna tych roszczeń jest identyczna – chodzi powodowi o rzeczy przechowywane przez pozwaną po jego eksmisji z lokalu. Sąd Okręgowy w O.w niniejszej sprawie jest związany prawomocnym rozstrzygnięciami w ww. wcześniejszej sprawie, że powód był przez pozwaną wzywany do odbioru ruchomości, a powód nie wykonał tego wezwania i nie podjął nawet próby wykazania faktycznego korzystania z rzeczy przez pozwaną, dlatego nie można uznać, by doszło do „bezumownego” korzystania z rzeczy przez pozwaną (strona 9. uzasadnienia wyroku II-instancyjnego). Orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy (art. 365 § 1 k.p.c.). Związanie to sprawia, że sąd prowadzący niniejszy proces nie powinien prowadzić postępowania dowodowego ani dokonywać ustaleń odmiennych od tych, które wynikają z wcześniej wydanego prawomocnego orzeczenia.

Z tych względów Sąd oddalił wnioski dowodowe powoda, w szczególności dotyczące zeznań świadków wymienionych w piśmie procesowym z 1 sierpnia 2019 r., ponadto zawarty tam wniosek z przesłuchania stron (k. 88). Dodać należy przy tym, że powód niewłaściwie – zbyt ogólnie sformułował tezę dowodową. Jeśli chciał udowodnić treść zawartego (rzekomo) ustnego porozumienia, jego obowiązkiem było uprzednie przedstawienie Sądowi, jaka była dokładnie treść tego porozumienia, a tego zabrakło zarówno w pismach powoda, jak i w jego ustnych wyjaśnieniach. To samo dotyczy zbyt ogólnikowych sformułowań typu: „niewłaściwe i oszukańcze postępowanie pozwanej”, „nielojalność pozwanej”.

Z przedłożonych przez powoda dokumentów bynajmniej nie wynika, by ustne porozumienie między stronami było zawarte. Należy podkreślić przy tym, że omawiane tu wnioski dowodowe dotyczyły tylko jednego z wielu roszczeń powoda – na kwotę 60.000 zł. Wszystkie pozostałe roszczenia, nawet gdyby uznać, że powinny być przedmiotem postępowania dowodowego w tej sprawie wbrew przytoczonym wyżej wywiadam, nie zostały przez powoda w żaden sposób wykazane (art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.).

Dlatego na podanych wyżej podstawach prawnych, a także na podstawie art. 415 k.c. (przy braku spełnionych przesłanek odpowiedzialności deliktowej stanowiącej podstawę roszczeń) powództwo oddalono.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 i art. 99 k.c., zasądzając od powoda na rzecz pozwanej koszty zastępstwa procesowego z opłatą od pełnomocnictwa – wg stawki minimalnej określonej w § 2 pkt 6 aktualnego rozporządzenia w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Nie było – wbrew sugestiom powoda – podstaw do odstąpienia od obciążania go kosztami procesu. Jak wynika z okoliczności sprawy, powód wytaczając dziesiątki procesów (często o to samo) przeciwko tym samym osobom, nadużywa swoich praw procesowych, a zastosowanie art. 102 k.p.c. wynagradzałoby go za to bezzasadnie i dawałoby mu zachętę do dalszych tego typu działań.

Rafał Kubicki